

Χωριό μου, χωριουδάκι μου!

(Η οικογένεια Δήμα ζούσε αρκετά χρόνια σε μία μεγάλη πόλη, μέχρι που αποφάσισε να μετακομίσει σε ένα χωριό. Ο κύριος και η κυρία Δήμα δίνουν συνέντευξη στο περιοδικό «Φύση και Ζωή» και εξηγούν τι τους οδήγησε σε αυτήν την απόφαση.)

Δημοσιογράφος: Είστε, λοιπόν, μια από τις πολλές οικογένειες που ζούσαν σε πόλη, αλλά αποφάσισαν να φύγουν και να μείνουν σε κάποιο χωριό.

Κύριος Δήμας: Ακριβώς. Κάναμε αποκέντρωση!

Δημοσιογράφος: Γιατί πήρατε αυτήν την απόφαση;

Κυρία Δήμα: Τα τελευταία χρόνια η ζωή στην πόλη ήταν δύσκολη.

Δημοσιογράφος: Δηλαδή; Τι δυσκολίες αντιμετωπίζατε;

Κύριος Δήμας: Το πιο βασικό ήταν ότι δεν μπορούσαμε να μεγαλώσουμε τα παιδιά μας εύκολα. Κι εγώ κι η γυναίκα μου ξυπνούσαμε πολύ πρωί, για να πάμε στη δουλειά μας κι αργούσαμε να γυρίσουμε το βράδυ. Δεν τα βλέπαμε σχεδόν καθόλου. Ο ρυθμός ζωής στην πόλη ήταν γρήγορος, οι αποστάσεις μεγάλες. Χάναμε πολύτιμο χρόνο.

Κυρία Δήμα: Πράγματι! Επίσης, εμείς μέναμε στο κέντρο, η κίνηση ήταν τεράστια και τα καυσαέρια έκαναν την ατμόσφαιρα ανυπόφορη. Ας μην ξεχνάμε, βέβαια, και τον θόρυβο από τα αυτοκίνητα, τα μηχανάκια και τα μέσα μεταφοράς.

Δημοσιογράφος: Και τώρα; Πώς είναι η ζωή στο χωριό;

Κύριος Δήμας: Τώρα η ζωή είναι πιο ήρεμη. Ζούμε κοντά στη φύση, έχουμε τον κήπο μας, καλλιεργούμε και τρώμε φρέσκα φρούτα και λαχανικά, κάνουμε παρέα με τους συγχωριανούς μας. Απλά και ανθρώπινα.

Δημοσιογράφος: Ναι, αλλά δε σας λείπουν και τα καλά της πόλης;

Κυρία Δήμα: Φυσικά! Κανένας δε λέει ότι η ζωή στο χωριό είναι τέλεια. Έχουμε αυτοκίνητο και πηγαίνουμε συχνά στην πιο κοντινή πόλη κυρίως, όταν χρειαζόμαστε γιατρό, φάρμακα αλλά και άλλες υπηρεσίες.

Δημοσιογράφος: Ωραία, σας ευχαριστώ πολύ. Εύχομαι να πάνε όλα καλά στην καινούργια σας ζωή!

Κύριος Δήμας: Εμείς ευχαριστούμε.

16. Απαντάω στις ερωτήσεις:

1. Γιατί η οικογένεια Δήμα πήρε την απόφαση να φύγει από την πόλη και να μείνει στο χωριό;
2. Πώς ήταν η ζωή τους στην πόλη και πώς είναι η ζωή τους στο χωριό;
3. Είναι ευχαριστημένοι; Τους λείπει η πόλη;

πόλη

- η πρωτεύουσα
- το κέντρο
- το προάστιο
- ο καθαρός αέρας ≠ το νέφος
- η ησυχία ≠ ο θόρυβος = η ηχορρύπανση
- η κίνηση = το κυκλοφοριακό πρόβλημα = το μποτιλιάρισμα
- η αστυφιλία
- το άγχος
- ο γρήγορος ρυθμός ζωής
- η ανεργία ≠ οι θέσεις εργασίας
- η ψυχαγωγία = η διασκέδαση
- η μοναξιά
- η απομόνωση

χωριό

- η επαρχία
- η κωμόπολη
- το χωριό
- ο οικισμός
- η φύση = το φυσικό περιβάλλον = η εξοχή
- η αποκέντρωση
- ο αγρότης, η αγρότισσα
- ο γεωργός / η γεωργία / γεωργικός -ή -ό
- καλλιεργώ
- ο κήπος
- το χωράφι, το τρακτέρ
- ο, η κτηνοτρόφος / η κτηνοτροφία
- η φάρμα = το αγρόκτημα

17. Φτιάχνω έναν κατάλογο με τα θετικά και τα αρνητικά της ζωής στην πόλη και στο χωριό.

 πόλη

 χωριό

18. Σκέφτομαι και Γράφω.

✎ Με βάση τον παραπάνω κατάλογο γράφω ένα κείμενο και παρουσιάζω τα θετικά και τα αρνητικά της ζωής στην πόλη ή στο χωριό. **(150 λέξεις)**

19. Μιλώ στην τάξη.

- Περιγράφω τον τόπο όπου ζούσα όταν ήμουν παιδί. Τι μου άρεσε και τι δε μου άρεσε, τι θα ήθελα να αλλάξω.
- Περιγράφω τον τόπο όπου ζω τώρα. Τι μου αρέσει και τι δε μου αρέσει, τι θα ήθελα να αλλάξω.

20. Μιλώ στην τάξη.

Περιγράφω τις εικόνες από την πόλη της Αθήνας. Πώς ήταν παλιά και πώς είναι σήμερα;

Πλατεία Ομόνοιας (1903)

Οδός Ερμού (1912)

Πλατεία Συντάγματος (1917)

Πλατεία Ομόνοιας (2013)

Οδός Ερμού (2013)

Πλατεία Συντάγματος (2013)

Ενεστώτας		Παρατατικός	
-ίζω	όμως:	δακρ ύ ζω	δάκρ υ ζα
χ τ ίζω		δαν εί ζω	δάν ει ζα
		αθρ οί ζω	άθρ οι ζα
		π ή ζω / πρ ή ζω	έπ η ζα / έπρ η ζα
-αίνω			
πηγ αί νω		π ή γ αι να	π ή γ αι να
όμως: δ έν ω / πλ έν ω / μ έν ω		έδ ε να / έπλ ε να / έμ ε να	έδ ε να / έπλ ε να / έμ ε να
-εύω			
χορ εύ ω		χ ό ρ ευ α	χ ό ρ ευ α
όμως: κ λέ βω		έκ λε βα	έκ λε βα
-ώνω			
τελ ει ώνω		τελ ει ώνω	τελ ει ώνω

21. Γράφω το σωστό:

- Κάθε μέρα η μητέρα μου πηγ__νει στο σούπερ μάρκετ και ψων__ζει.
- Παιδιά, περιμένετε κι εμένα! Τελει__νω την άσκηση κι έρχομαι.
- – Ο Γιάννης φαίνεται πολύ κουρασμένος!
– Δούλ__ε χθες όλη την ημέρα.
- Παλιά ο Νίκος και η Εύα έμ__ναν στο Παγκράτι.
- Δεν καταλαβ__νω καθόλου αυτήν την άσκηση. Είναι πολύ δύσκολη.
- – Τα μάτια μου είναι κόκκινα και δακρ__ζουν συνέχεια.
– Πρέπει να πας στον γιατρό.
- Η μητέρα μου καπν__ζει πολύ. Προσπαθεί να κόψει το κάπνισμα, αλλά μετά από λίγο καιρό το ξαναρχ__ζει.
- Κορίτσια, πότε πληρ__νετε συνήθως το ενοίκιο;
– Την πρώτη του μηνός.
- Η Μαίρη ταξιδ__ει πάντα με πλοίο, γιατί της αρέσει πολύ η θάλασσα.

22. Ακούω τον διάλογο και συμπληρώνω:

1. Χθες η Κριστίν την ώρα που κατέβαινε με το ασανσέρ _____ και _____ .
2. Η Κριστίν έψαξε να βρει το κινητό της, για να _____ , αλλά _____ . Φώναξε δυνατά. Μια κυρία που μένει _____ άκουσε τις φωνές και κάλεσε _____ .
3. Ο Τιερί μένει _____ .
4. Η Κριστίν δεν μπόρεσε να κοιμηθεί το βράδυ, γιατί η κοπέλα που μένει _____ .
5. Η Κριστίν θέλει _____ . Ψάχνει για ένα σπίτι κοντά _____ , για να πηγαίνει _____ .
6. Η Κριστίν προτιμάει να ζει _____ , ενώ ο Τιερί αγαπά _____ .

Τραλαάααα!

Η πόλη των χρωμάτων

(<http://www.youtube.com/watch?v=3t4yt5PWOFU>)

Στίχοι - Μουσική - Ερμηνεία: Ζακ Στεφάνου

Όμορφή μου πόλη
έχεις γίνει γκρι και
φεύγουν όλοι.
Βόλτα στις ταράτσες
βγαίνω το πρωί σε
βλέπω όλη.
Γκρι είναι οι δρόμοι,
γκρι κι όλοι αυτοί
που περπατάνε.
Με τα γκριζα σπίτια
τους, γκρι θα μιλούν,
γκρι θα αγαπάνε.

Μα δε σ' αφήνω
γλυκιά μου πόλη.
Νοικιάζω
αεροπλάνα,
σημάδι κάνω στον
χάρτη.

Παίρνω μαζί μου
ουράνια τόξα.
Αυτή που η λόξα
γεμίζει με δόξα
το πάρτι.

Κόκκινα, πράσινα,
κίτρινα, μπλε
σπίτια στους
δρόμους
και αστυνόμους
μπορντό.
Παντού χαμόγελα
και χρώμα στα
μαλλιά και τους
ώμους
και ένας σκύλος
καρό.
Πορτοκαλί τα

πεζοδρόμια
και οι τοίχοι γαλάζιοι
και τα περίπτερα
ροζ.
Αυτή η πόλη κάθε
μέρα μπορεί να
αλλάξει
και να γεμίζει με
φως.

Όμορφή μου πόλη,
γίνανε οι δρόμοι σου
λιβάδια,
οι πλατείες λίμνες
και όλα τα σκουπίδια
πολύχρωμα ψάρια,
τα αμάξια δέντρα
και οι μηχανές
λουλούδια.

Όμορφή μου πόλη,
γίνανε οι κόρνες σου
τραγουδία.

Και τότε όλοι,
γλυκιά μου πόλη,
και εκείνοι που
κάθοντα
κι αυτοί που όλη
μέρα δουλεύουν,
καρδιές παράθυρα
και πόρτες ανοίγουν.
Πετάγονται έξω,
γελούν, τραγουδούν
και χορεύουν.